

МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ

НАКАЗ

20.06.2018

Київ

№ 569

Про затвердження Методичних рекомендацій організації у Міністерстві фінансів України роботи із повідомленнями про корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, внесеними викривачами

Відповідно до статті 53 Закону України «Про запобігання корупції» та з метою належної організації у Міністерстві фінансів України роботи з повідомленнями про корупційні або пов'язані з корупцією правопорушеннями, внесеними викривачами,

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Методичні рекомендації організації у Міністерстві фінансів України роботи із повідомленнями про корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, внесеними викривачами, що додаються.

2. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра Марченка С. М.

В. о. Міністра

О. МАРКАРОВА

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства фінансів України
20 червня 2018 року № 569

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
організації у Міністерстві фінансів України роботи із повідомленнями
про корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення,
внесеними викривачами**

I. Загальні положення

1. Ці Методичні рекомендації застосовуються Міністерством фінансів України у роботі із повідомленнями про вчинення працівниками Мінфіну корупційного чи пов'язаного з корупцією правопорушення або про їх причетність до таких правопорушень, що внесли викривачі через телефонну «гарячу лінію» Мінфіну, внутрішній та офіційний веб-сайт Мінфіну, засобами поштового чи електронного зв'язку та на особистому прийомі.

2. Терміни у Методичних рекомендаціях вживаються у значеннях, наведених у Законах України «Про запобігання корупції», «Про звернення громадян», «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», «Про захист персональних даних» та інших нормативно-правових актах.

3. Перелік встановлених Законом України «Про запобігання корупції» (далі – Закон) вимог, заборон та обмежень, порушення яких є правопорушенням, пов'язаним із корупцією, наведено у додатку 1 до цих Методичних рекомендацій.

Для визначення спеціально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції, якого необхідно повідомити про вчинення корупційного правопорушення або правопорушення, пов'язаного з корупцією, слід керуватися додатком 2 до цих Методичних рекомендацій, в якому наведено перелік корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією, за які законом встановлено кримінальну/адміністративну відповідальність, визначено підслідність кримінальних правопорушень, а також зазначено, які посадові особи мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення.

II. Засади та принципи організації роботи з повідомленнями

1. Розгляд повідомень про вчинення працівниками Мінфіну корупційного чи пов'язаного з корупцією правопорушення або про їх причетність до такого правопорушення здійснює Управління запобігання корупції та внутрішнього аудиту Мінфіну (далі – уповноважений підрозділ) у межах повноважень, визначених законодавством.

Інформація про керівника уповноваженого підрозділу та посадових осіб, відповідальних за прийом та реєстрацію повідомень, поштова та електронні адреси розміщуються на офіційному веб-сайті Мінфіну.

2. Посадовим особам уповноваженого підрозділу та іншим працівникам Мінфіну, залученим до процесу роботи з повідомленнями, забороняється розголошувати або використовувати в інший спосіб у своїх інтересах інформацію, що міститься у повідомленні, а також будь-яку іншу інформацію, пов'язану з прийняттям та розглядом повідомлення, крім випадків, встановлених законом.

3. Втручання у діяльність уповноваженого підрозділу під час розгляду повідомлень про корупцію чи обмеження виконання покладених на нього завдань щодо розгляду таких повідомлень забороняється.

4. Засади добросовісної поведінки працівників, а саме: пріоритет державних інтересів, політична нейтральність, неупередженість, компетентність і ефективність, нерозголошення інформації, утримання від виконання незаконних рішень чи доручень та інші, є обов'язковими на всіх етапах роботи з повідомленнями (від отримання до прийняття рішення за результатами перевірки).

5. Основні засади організації роботи з повідомленнями у Мінфіні:

1) знання та обізнаність – інформування про можливість подати повідомлення та повноваження Мінфіну щодо його розгляду;

2) доступність – забезпечення безперешкодного доступу для подання повідомлення через офіційний веб-сайт Мінфіну у рубриці «Повідомити про корупцію», внутрішній сайт Мінфіну у рубриці «Повідомлення про корупційне порушення», засобами телефонного зв'язку через телефонну «гарячу лінію» Мінфіну, засобами поштового чи електронного зв'язку, на особистому прийомі та шляхом внесення повідомлень через відповідну скриньку, розміщену у приміщенні Мінфіну;

3) довіра – інформування про державні гарантії захисту викривачів, у тому числі шляхом розміщення інформації про державні гарантії на внутрішньому та офіційному веб-сайтах Мінфіну;

4) відповідальність – забезпечення керівництвом Мінфіну організації та роботи з повідомленнями;

5) ефективність – оперативне реагування на випадки порушення вимог Закону;

6) прозорість – забезпечення інформування уповноваженим підрозділом викривачів про хід розгляду їхніх повідомлень;

7) аналіз та вивчення – систематичний перегляд і коригування роботи з повідомленнями.

6. Принципи організації роботи з повідомленнями про порушення вимог Закону у Мінфіні:

1) добросовісність – поведінка посадової особи органу має відповідати вимогам закону та загальновизнаним етичним нормам;

2) захист прав викривачів – посадові особи Мінфіну, які мають доступ до повідомлень, повинні розуміти ризики для викривачів, пов'язані з поданням повідомлення, а також подальшим встановленням фактів порушення вимог Закону;

3) конфіденційність – у процесі збирання, використання та збереження інформації посадові особи Мінфіну повинні виконувати вимоги законодавства щодо нерозголошення інформації про викривача;

4) зворотний зв'язок – забезпечення можливості підтримання зв'язку з викривачем;

5) неупередженість – повідомлення слід розглядати по суті та без жодних упереджень, які можуть виникати у результаті попередніх контактів викривача з Мінфіном;

6) об'єктивність – одержаній під час розгляду повідомлення інформації має бути дано повну та об'єктивну оцінку.

III. Вимоги до повідомлення, права викривача щодо його розгляду

1. Повідомлення про порушення вимог Закону може бути внесено як працівником Мінфіну, так і іншою особою стосовно працівників Мінфіну.

2. Повідомлення може подавати окрема особа (індивідуальне) або група осіб (колективне). Повідомлення може бути як письмовим, так і усним.

3. Усне повідомлення викривач викладає на особистому прийомі або за допомогою засобів телефонного зв'язку через визначену телефонну «гарячу лінію» Мінфіну, та записує (реєструє) посадова особа уповноваженого підрозділу.

Інформацію про години особистого прийому посадові особи уповноваженого підрозділу оприлюднюють на внутрішньому та офіційному веб-сайті Мінфіну.

4. Під час особистого прийому та для прийому повідомень по телефону «гарячої лінії» Мінфіну використовується опитувальний лист, зразок якого наведено у додатку 3 до цих Методичних рекомендацій.

5. Письмове повідомлення надсилається поштою на адресу: 04071, м. Київ, вул. Межигірська, 11; вноситься через офіційний веб-сайт Мінфіну у рубриці «Повідомити про корупцію», внутрішній сайт Мінфіну у рубриці «Повідомлення про корупційне порушення» або передається викривачем до уповноваженого підрозділу особисто чи через уповноважену на це викривачем особу або до канцелярії чи кладеться до скриньки для кореспонденції Мінфіну із зазначенням такого тексту на повідомленні або конверті: «Про корупцію» або «Для уповноваженого підрозділу».

6. У повідомленні про порушення вимог Закону зазначається інформація стосовно конкретного працівника Мінфіну, який імовірно вчинив правопорушення. Інформація має містити фактичні дані, які можна перевірити.

7. Зміст інформації, яку слід вказати у повідомленні, розміщено на офіційному веб-сайті Мінфіну у рубриці «Повідомити про корупцію» та внутрішньому сайті у рубриці «Повідомлення про корупційне порушення».

8. Повідомлення, яке не відповідає вимогам Закону, розглядається відповідно до вимог, встановлених іншими законами України.

IV. Реєстрація та облік повідомлення

1. Реєстрацію повідомень здійснюють посадові особи уповноваженого підрозділу окрім від іншої кореспонденції Мінфіну шляхом внесення інформації щодо повідомлення до Реєстру повідомень про корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, що внесені викривачами (далі – Реєстр) (додаток 4).

2. Якщо до канцелярії чи скриньки для кореспонденції Мінфіну надійшло повідомлення, на якому або на конверті якого зазначено «Про корупцію» або «Для уповноваженого підрозділу», воно без розпакування передається для реєстрації згідно з пунктом 1 цього розділу до уповноваженого підрозділу.

Забезпечення такої інформаційної безпеки внутрішньосистемного функціонування Реєстру спрямоване на запобігання несанкціонованим діям щодо інформації – неможливості доступу до інформації, унаслідок чого інформація в системі може стати відомою чи доступною фізичним та/або юридичним особам, що не мають права доступу до нїї; знищення та блокування інформації, порушення цілісності та режиму доступу до інформації.

3. Під час реєстрації повідомень здійснюється облік кількості повідомлень, що надійшли, фіксується стан виконання, результати розгляду, вжиті заходи. У разі анонімності повідомлень у відповідних графах Реєстру робиться позначка «Анонімно».

4. Обробка персональних даних викривачів, які вносять повідомлення, здійснюється відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних».

5. Щодо кожного отриманого повідомлення формується відповідна справа, яка містить безпосередньо повідомлення та додані до нього матеріали (зібрані документи, звуко-, відеозаписи тощо), інформацію про особу, щодо якої проводиться перевірка, зібрані докази, акт перевірки та залежно від результатів перевірки копію наказу про притягнення особи до дисциплінарної відповідальності, або копію листа до спеціально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції у разі виявлення ознак кримінального/адміністративного правопорушення, або копію висновку про непідтвердження фактів, викладених у повідомленні, та відомості про інформування викривача про результати розгляду.

V. Перевірка щодо належності повідомлення до розгляду

1. У разі якщо повідомлення не відповідає вимогам Закону та є анонімним, уповноважений підрозділ інформує про це уповноваженого заступника Міністра та автора анонімного повідомлення, якщо він зазначив адресу електронної пошти або інші канали зв'язку, про що робиться відповідний запис у Реєстрі. Розгляд такого повідомлення здійснюється згідно з вимогами, встановленими законами України.

2. У разі якщо повідомлення не відповідає вимогам Закону та є неанонімним, уповноважений підрозділ повідомляє про його невідповідність викривачу, про що робиться відповідний запис у Реєстрі, і таке повідомлення

підшивається до справи. Розгляд такого повідомлення здійснюється згідно з вимогами, встановленими іншими законами України.

3. У разі якщо повідомлення відповідає вимогам Закону, проте розгляд наведених у ньому інформації та фактів не належить до компетенції Мінфіну або виходить за її межі, таке повідомлення надсилається для розгляду до відповідного спеціально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції. Про таке рішення робиться відповідний запис у Реєстрі та повідомляють викривача, якщо повідомлення не є анонімним.

У разі якщо автор анонімного повідомлення залишив електронну чи іншу адресу або контактні дані для зв'язку з ним, інформацію про прийняте рішення доводять автору такого повідомлення у порядку, встановленому Законом.

4. У разі якщо повідомлення відповідає вимогам Закону та стосується керівництва Мінфіну чи працівника уповноваженого підрозділу, таке повідомлення надсилається для розгляду до відповідного спеціально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції. Про таке рішення робиться відповідний запис у Реєстрі та повідомляють викривача, якщо повідомлення не є анонімним.

У разі якщо автор анонімного повідомлення залишив електронну чи іншу адресу або контактні дані для зв'язку з ним, інформацію про прийняте рішення доводять автору такого повідомлення у порядку, встановленому Законом.

VI. Розгляд повідомлення

1. У разі якщо наведена в повідомленні інформація відповідає вимогам Закону та стосується працівника Мінфіну, крім випадків, зазначених у пункті 4 розділу V цих Методичних рекомендацій, таке повідомлення підлягає перевірці уповноваженим підрозділом у строк не більше п'ятнадцяти днів від дня його отримання. Якщо у вказаний строк перевірити інформацію, що міститься в повідомленні, не вбачається можливим, уповноважений заступник Міністра за поданням уповноваженого підрозділу продовжує строк розгляду повідомлення до тридцяти днів від дня його отримання.

2. Перевірку зазначененої у повідомленні інформації здійснює уповноважений підрозділ відповідно до повноважень, визначених у Типовому положенні про уповноважений підрозділ (особу) з питань запобігання та виявлення корупції, затвердженному постановою Кабінету Міністрів України від 04 вересня 2013 року № 706 (далі – Типове положення).

3. Перевірку зазначененої у повідомленні інформації проводить уповноважений підрозділ на підставі відповідного доручення уповноваженого заступника Міністра. У такому дорученні зазначаються підстава для проведення перевірки, особи, уповноважені здійснити перевірку, строк проведення перевірки та надання звіту за її результатами. Зазначені доручення реєструються в канцелярії без відображення в АІС «Діловодство» та зберігаються в уповноваженому підрозділі.

До перевірки зазначененої у повідомленні інформації, крім посадових осіб уповноваженого підрозділу, за дорученням чи рішенням керівництва Мінфіну

також можуть залучатися інші працівники Мінфіну, до компетенції яких належать питання, порушені в повідомленні.

4. Посадовим особам уповноваженого підрозділу під час проведення перевірки інформації, зазначеної у повідомленні, відповідно до законодавства надається право:

отримувати від інших структурних підрозділів інформацію і матеріали, необхідні для виконання покладених завдань, а також в установленому законом порядку – інформацію з обмеженим доступом або таку, що містить державну таємницю;

отримувати від працівників усні та письмові пояснення з питань, які виникають під час проведення службових розслідувань (перевірок);

ініціювати перед керівником питання щодо надсилання запитів до державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності з метою отримання від них відповідної інформації та матеріалів, необхідних для виконання покладених на уповноважений підрозділ завдань.

5. Результат розгляду повідомлення оформлюється документально у формі звіту, в якому зазначаються дата і місце засідання, перелік осіб, які розглядають повідомлення, його зміст, також зазначаються документи і речові докази, дослідження під час розгляду повідомлення, результати розгляду повідомлення та висновки про підтвердження або спростування інформації, викладеної в повідомленні. Звіт підписується особами, які розглядали повідомлення, та подається уповноваженому заступнику Міністра / Міністру для розгляду і прийняття рішення.

У разі підтвердження викладеної у повідомленні інформації уповноважений підрозділ зобов'язаний невідкладно інформувати про вказаний факт уповноваженого заступника Міністра / Міністру.

6. У разі якщо за результатами розгляду повідомлення не вбачається порушення вимог Закону, про це роблять відповідний запис у Реєстрі та повідомляють викривача, якщо повідомлення неанонімне, або автора анонімного повідомлення, якщо він зазначив адресу електронної пошти або інші канали зв'язку.

7. У разі якщо за результатами розгляду повідомлення викладена у ньому інформація підтвердилася, уповноважений заступник Міністра такий звіт направляє державному секретарю Мінфіну для ініціювання дисциплінарного провадження відповідно до законодавства та притягнення винної особи до дисциплінарної відповідальності, а у випадках виявлення ознак кримінального/адміністративного правопорушення відповідна інформація надсилається до спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції.

Про таке рішення роблять відповідний запис у Реєстрі та повідомляють викривача, якщо повідомлення неанонімне, або автора анонімного повідомлення, якщо він зазначив адресу електронної пошти або інші канали зв'язку.

Водночас керівництво Мінфіну за поданням уповноваженого підрозділу вживає заходів щодо припинення виявленого порушення та усунення його

наслідків, а також забезпечує заходи щодо запобігання таким діям у майбутньому.

8. Порядок притягнення винної особи до дисциплінарної відповіальності, ознайомлення з відповідним рішенням та оскарження такого рішення здійснюється у порядку, визначеному Законом України «Про державну службу» та Кодексом законів про працю України.

9. У разі якщо у зв'язку із здійсненим повідомленням викривач або його близькі особи зазнають переслідувань, він може повідомити про це уповноважений підрозділ.

10. У разі надходження інформації про наявність загрози життю, житлу, здоров'ю та майну викривача або його близьких осіб така інформація доводиться до правоохоронних органів для застосування правових, організаційно-технічних та інших спрямованих на захист від протиправних посягань заходів, передбачених Законом України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві».

У разі звільнення чи примушення до звільнення, притягнення до дисциплінарної відповіальності чи піддання з боку керівника іншим негативним заходам впливу (переведення, атестація, зміна умов праці, відмова у призначенні на вищу посаду, скорочення заробітної плати тощо) або загрози застосування таких заходів впливу стосовно викривача або члена його сім'ї така інформація доводиться до Національного агентства з питань запобігання корупції.

11. Уповноважений підрозділ щоквартально проводить аналіз матеріалів розгляду повідомень, узагальнюючи їх результати, з'ясовуючи причини, що породжують повторні звернення викривачів, та подає керівництву Мінфіну відповідну інформацію та рекомендації.

Аналітичні матеріали, що не містять інформації з обмеженим доступом, та загальні результати роботи із повідомленнями за поданням уповноваженого підрозділу розміщаються на офіційному веб-сайті Мінфіну, а саме: кількість одержаних, розглянутих повідомень; результати розгляду повідомень; питання, які найчастіше є предметом повідомлень.

VII. Інформування заявника про прийняті рішення та порядок оскарження

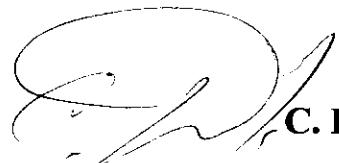
1. Особу, яка звернулась із повідомленням, та автора анонімного повідомлення, який зазначив адресу електронної пошти або інші канали зв'язку, повідомляють про результати розгляду повідомлення у триденний строк після прийняття відповідного рішення.

2. Особа, яка подала повідомлення, має право на оскарження та перегляд прийнятих рішень у разі визнання звернення необґрутованим відповідно до норм чинного законодавства. Скаргу на рішення, що оскаржується, може бути подано до Мінфіну або до спеціально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції протягом одного року з моменту його прийняття, але не пізніше одного місяця з часу отримання повідомлення про прийняті рішення.

3. Про результати розгляду скарги і суть прийнятого рішення її автора повідомляють письмово у строк не більше одного місяця від дня її надходження, якщо скарга не потребує додаткового вивчення, або невідкладно, але не пізніше п'ятнадцяти днів від дня її отримання. Якщо в місячний строк вирішити порушені у скарзі питання не вбачається можливим, Міністр або його заступник встановлюють необхідний строк для розгляду, про що інформують особу, яка подала скаргу. Загальний строк розгляду скарги не може перевищувати сорока п'яти днів.

4. Подання скарги на рішення, прийняте за результатами розгляду повідомлення, не позбавляє заявитика права звернутися до суду відповідно до законодавства.

**Начальник Управління запобігання
корупції та внутрішнього аудиту**

С. В. Дубовий

Додаток 1

до Методичних рекомендацій організації у
Міністерстві фінансів України роботи із
повідомленнями про корупційні або
пов'язані з корупцією правопорушення,
внесеними викривачами
(пункт 3 розділу I)

Перелік встановлених Законом України «Про запобігання корупції» вимог, заборон та обмежень, порушення яких є правопорушенням, пов'язаним із корупцією

1. Вимоги щодо прийняття антикорупційної програми (стаття 19).
2. Обмеження щодо використання службових повноважень чи свого становища (стаття 22).
3. Обмеження щодо одержання подарунків (статті 23, 24).
4. Обмеження щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності (стаття 25).
5. Обмеження після припинення діяльності, пов'язаної з виконанням функцій держави, місцевого самоврядування (стаття 26).
6. Обмеження спільної роботи близьких осіб (стаття 27).
7. Вимоги щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів (статті 28–36).
8. Вимоги до поведінки осіб, додержання вимог закону та етичних норм поведінки (статті 37, 38).
9. Вимоги щодо пріоритету інтересів (стаття 39).
10. Вимоги щодо політичної нейтральності (стаття 40).
11. Вимоги щодо неупередженості (стаття 41).
12. Вимоги щодо компетентності та ефективності (стаття 42).
13. Вимоги щодо нерозголошення інформації (стаття 43).
14. Вимоги щодо утримання від виконання незаконних рішень чи доручень (стаття 44).
15. Вимоги щодо подання декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (стаття 45).
16. Вимоги щодо додаткових заходів здійснення фінансового контролю (стаття 52).
17. Заборона на одержання пільг, послуг і майна органами державної влади та органами місцевого самоврядування (стаття 54).
18. Вимоги щодо проведення спеціальної перевірки (стаття 56).
19. Вимоги щодо прозорості та доступу до інформації (стаття 60).
20. Вимоги щодо запобігання корупції у діяльності юридичної особи (стаття 61).
21. Вимоги щодо обов'язкового затвердження антикорупційної програми юридичної особи (стаття 62).

Додаток 2

до Методичних рекомендацій організації у
Міністерстві фінансів України роботи із
повідомленнями про корупційні або
пов'язані з корупцією правопорушення,
внесеними викривачами
(пункт 3 розділу І)

Перелік корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією, за які законом встановлено кримінальну/адміністративну відповідальність, визначення підслідності кримінальних правопорушень

I. Перелік корупційних правопорушень, за вчинення яких передбачено кримінальну відповідальність

1. Відповідно до примітки до статті 45 Кримінального кодексу України корупційними злочинами, у разі їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем, згідно з цим Кодексом вважаються злочини, передбачені:

статтею 191 (привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем);

статтею 262 (викрадення, привласнення, вимагання вогнепальної зброї, бойових припасів, вибухових речовин чи радіоактивних матеріалів або заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем);

статтею 308 (викрадення, привласнення, вимагання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів чи заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем);

статтею 312 (викрадення, привласнення, вимагання прекурсорів або заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем);

статтею 313 (викрадення, привласнення, вимагання обладнання, призначеного для виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів, чи заволодіння ним шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем та інші незаконні дії з таким обладнанням);

статтею 320 (порушення встановлених правил обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів);

статтею 357 (викрадення, привласнення, вимагання документів, штампів, печаток, заволодіння ними шляхом шахрайства чи зловживання службовим становищем або їх пошкодження);

статтею 410 (викрадення, привласнення, вимагання військовослужбовцем зброї, бойових припасів, вибухових або інших бойових речовин, засобів пересування, військової та спеціальної техніки чи іншого військового майна, а також заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем).

Згідно з приміткою до статті 45 Кримінального кодексу України також корупційними злочинами, відповідно до цього Кодексу, вважаються злочини, передбачені:

статтею 210 (нецільове використання бюджетних коштів, здійснення видатків бюджету чи надання кредитів з бюджету без встановлених бюджетних призначень або з їх перевищеннем);

статтею 354 (підкуп працівника підприємства, установи чи організації);

статтею 364 (зловживання владою або службовим становищем);

статтею 364¹ (зловживання повноваженнями службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми);

статтею 365² (зловживання повноваженнями особами, які надають публічні послуги);

статтею 368 (прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою);

статтею 368² (незаконне збагачення);

статтею 368³ (підкуп службової особи юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми);

статтею 368⁴ (підкуп особи, яка надає публічні послуги);

статтею 369 (пропозиція, обіцянка або надання неправомірної вигоди службовій особі);

статтею 369² (зловживання впливом).

2. Згідно зі статтею 216 Кримінального процесуального кодексу України встановлено таку підслідність щодо досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень:

Національна поліція України – щодо злочинів, передбачених статтями 262, 308, 312, 313, 320, 357, 364¹, 365², 368³, 368⁴ Кримінального кодексу України;

Національне антикорупційне бюро України – щодо злочинів, передбачених статтями 191, 210, 354 (стосовно працівників юридичних осіб публічного права), 364, 368, 368², 369, 369², 410 Кримінального кодексу України, якщо наявна хоча б одна з таких умов:

1) злочин вчинено:

Президентом України, повноваження якого припинено, народним депутатом України, Прем'єр-міністром України, членом Кабінету Міністрів України, першим заступником та заступником міністра, членами Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України, Головою Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Головою Фонду державного майна України, його першим заступником та заступником, членом Центральної виборчої комісії, Головою

Національного банку України, його першим заступником та заступником, членом Ради Національного банку України, Секретарем Ради національної безпеки і оборони України, його першим заступником та заступником, Постійним Представником Президента України в Автономній Республіці Крим, його першим заступником та заступником, радником або помічником Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України;

державним службовцем, посада якого належить до категорії «А»;

депутатом Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатом обласної ради, міської ради міст Києва та Севастополя, посадовою особою місцевого самоврядування, посаду якої віднесено до першої та другої категорій посад;

суддею, суддею Конституційного Суду України, присяжним (під час виконання ним обов'язків у суді), Головою, заступником Голови, членом, інспектором Вищої ради правосуддя, Головою, заступником Голови, членом, інспектором Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;

прокурорами органів прокуратури, зазначеними у пунктах 1–4, 5–11 частини першої статті 15 Закону України «Про прокуратуру»;

особою вищого начальницького складу державної кримінально-виконавчої служби, органів та підрозділів цивільного захисту, вищого складу Національної поліції, посадовою особою митної служби, якій присвоєно спеціальне звання державного радника податкової та митної справи III рангу і вище, посадовою особою органів державної податкової служби, якій присвоєно спеціальне звання державного радника податкової та митної справи III рангу і вище;

військовослужбовцем вищого офіцерського складу Збройних Сил України, Служби безпеки України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, Національної гвардії України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України;

керівником суб'єкта великого підприємництва, у статутному капіталі якого частка державної або комунальної власності перевищує 50 відсотків;

2) розмір предмета злочину або завданої ним шкоди в п'ятсот і більше разів перевищує розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановлений законом на час вчинення злочину (якщо злочин вчинено службовою особою державного органу, правоохоронного органу, військового формування, органу місцевого самоврядування, суб'єкта господарювання, у статутному капіталі якого частка державної або комунальної власності перевищує 50 відсотків);

3) злочин, передбачений статтею 369, частиною першою статті 369² Кримінального кодексу України, вчинено щодо службової особи, визначеній у частині четвертій статті 18 Кримінального кодексу України або у пункті 1 частини п'ятої статті 216 Кримінального процесуального кодексу України.

ІІ. Перелік правопорушень, пов'язаних з корупцією, за вчинення яких передбачено адміністративну відповіальність

Відповідно до глави 13-А «Адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією» Кодексу України про адміністративні правопорушення адміністративна відповіальність передбачена за:

порушення обмежень щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності (стаття 172⁴);

порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків (стаття 172⁵);

порушення вимог фінансового контролю (стаття 172⁶);

порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів (стаття 172⁷);

незаконне використання інформації, що стала відома особі у зв'язку з виконанням службових повноважень (стаття 172⁸);

невжиття заходів щодо протидії корупції (стаття 172⁹).

Згідно зі статтею 255 Кодексу України про адміністративні правопорушення у справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються органами, зазначеними в статтях 218–221 цього Кодексу, протоколи про правопорушення, передбачені статтями 172⁴–172⁹ цього Кодексу, мають право складати уповноважені на те посадові особи Національної поліції України та Національного агентства з питань запобігання корупції.

ІІІ. Перелік правопорушень, пов'язаних з корупцією, за вчинення яких може бути притягнуто до дисциплінарної відповіальності (не є виключним), відповідно до Закону України «Про запобігання корупції»

1. Обмеження щодо використання службових повноважень чи свого становища (стаття 22).

2. Обмеження щодо одержання подарунка (стаття 23).

3. Обмеження щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності (стаття 25).

4. Обмеження після припинення діяльності, пов'язаної з виконанням функцій держави, місцевого самоврядування (стаття 26).

5. Обмеження спільної роботи близьких осіб (стаття 27).

6. Запобігання та врегулювання конфлікту інтересів (стаття 28).

Додаток 3

до Методичних рекомендацій організації у
Міністерстві фінансів України роботи із
повідомленнями про корупційні або
пов'язані з корупцією правопорушення,
внесеними викривачами
(пункт 4 розділу III)

Зразок опитувального листа

Перелік питань:

1. Ім'я та контактна інформація (номер телефону, електронна адреса).

Зміст запитання:

Ви готові надати нам свою контактну інформацію? Я запевняю, що ця інформація не буде передаватись нікому без Вашої прямої згоди. Ви також можете залишитися анонімним. Проте зауважте, що розслідування справи часто вимагає додаткової інформації, тому може виникнути потреба, зв'язатися з Вами, що ми зможемо зробити лише, якщо матимемо Вашу контактну інформацію.

2. Детальний опис випадку*.

Зміст запитання:

У чому Ви вбачаєте прояв корупції? Надайте детальний опис випадку.

3. До якої категорії належить порушення.

Зміст запитання:

Чи належить випадок до електронних декларацій, конфлікту інтересів, порушень антикорупційних законів, іншого питання?

4. Де стався випадок (країна, місце, організація)?*

5. Час, коли стався випадок?*

6. Коли та яким чином Ви дізналися про цей випадок?*

7. Чи знають інші люди про цей випадок? Якщо так, чи можете Ви сказати, хто саме?

8. Чому, на Вашу думку, цей випадок включає неправомірне або навіть злочинне діяння?*

9. Чи мали місце такі випадки в минулому? Якщо так, чи надавалося повідомлення про них раніше, і яких заходів було вжито у зв'язку з ними?

10. Чи обіцялася або надавалася комусь перевага в описаному випадку? Якщо так, хто і кому обіцяв чи надавав перевагу? Що було обіцяно, чому і яким чином відповідним особам/організаціям обіцялася або надавалася перевага?

11. Чому Ви вирішили повідомити про цей випадок?

12. Чи надавалася інформація про вищезазначений випадок кудись ще?

Якщо так, куди/кому?*

13. Чи бажаєте Ви щось додати?

Відповіді на питання з позначкою «*» є обов'язковими для забезпечення можливості розглядати повідомлення.

Додаток 4
до Методичних рекомендацій організації у Міністерстві
фінансів України роботи із повідомленнями про
корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення,
внесеними викривачами
(пункт 1 розділу IV)

Реєстр повідомлень про корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, що внесені викривачами